

Arrest

nr. 52 255 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 oktober 2009 en op 9 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvragen worden op 29 december 2009 geactualiseerd.

Op 3 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard,

aan verzoeker ter kennis gebracht op 11 september 2010. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.10.2009 en 09.12.2009 werd ingediend en op 29.12.2009 geactualiseerd werd door:

B., M. (R.R.: ...)

nationaliteit: Marokko

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis.

Niettegenstaande dat betrokkene een geloofwaardige poging ondernomen heeft voor 18.03.2008, slaagt hij er niet in aan te tonen dat hij op 15 december 2009 een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt. Betrokkene heeft in een aankomstverklaring dd. 30.10.2008 te Harelbeke te kennen gegeven dat hij in België is aangekomen op 23.10.2008. Hieruit blijkt dat betrokkene is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en zodoende niet voldoet aan de voorwaarde om minimum 5 jaar ononderbroken in België te verblijven.

Betrokkene slaagt er zodoende eveneens niet in om aan te tonen dat hij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft. Zijn ononderbroken verblijf in België is bijgevolg eveneens te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Bovendien moet er -om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken- een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een werkgeversattest, attest werkvergunning Vlaamse Gemeenschap, gelegenheidsformulier, beëindiging arbeidsovereenkomst, attest rijksdienst jaarlijkse vakantie, attest VDAB inschrijving werkzoekend en loonfiches toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd is (betrokkene staat die door inschrijvingen open school voor volwassenen), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Op 11 september 2010 wordt verzoeker ter kennis gebracht van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Regelmatig verblijf verstreken sedert 23.01.2009.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft bij aangetekend schrijven van 7 november 2010 een "memorie van wederantwoord" aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegestuurd.

De Raad stelt vast dat de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inquisitoriaal van aard is waaruit onder meer volgt dat de mededeling van processtukken op vraag van de griffie gebeurt en niet op eigen initiatief van de partijen. Zoals hierna zal blijken, wordt te dezen artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegepast, wat inhoudt dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen behandeld worden in korte debatten. In het kader van de behandeling in korte debatten is er geen wettelijke regeling die in de neerlegging van een "memorie van wederantwoord" voorziet. Gelet op het voorbarig karakter van de repliekmemorie alvorens uitspraak van de Raad over de toepassing van de artikelen 36 en 37 van voormeld koninklijk besluit, wordt voormelde memorie ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 8 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het eerste middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Algemeen juridisch karakter:

Krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet dienen alle administratieve beslissingen, genomen in toepassing van deze wet, gemotiveerd te worden. Die motiveringsplicht omvat de verschillende verwijderingsmaatregelen, waaronder het bevel om het grondgebied te verlaten."

Aanvankelijk volstond voor bepaalde verwijderingsmaatregelen een loutere motivering door verwijzing. Zo vermeldt artikel 8 van de Vreemdelingenwet dat het bevel om het grondgebied te verlaten, om als voldoende gemotiveerd te worden beschouwd, enkel moet verwijzen naar de specifieke bepaling in artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

Met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werd die motivering aangevuld met substantiële componenten.

Bestuurshandelingen moeten overeenkomstig deze wet afdoende gemotiveerd zijn en dienden de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een afdoende motivering houdt in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen. De motivering moet m.a.w. draagkrachtig zijn. De aangevoerde motieven moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden. Dit wil zeggen dat ze duidelijk en concreet de redenen moet weergeven die haar kunnen verantwoorden. De motivering moet ook volledig zijn, wat betekent dat zij een voldoende grondslag voor alle onderdelen van de beslissing behoort te zijn."

Aangezien de Wet Motivering Bestuurshandelingen ook toepasselijk is in het domein van het vreemdelingenwet, moet de Dienst Vreemdelingenzaken de feitelijke gegevens vermelden waarom zij meent één van de criteria 7 te kunnen invoeren.

Het doel van de Wet Motivering Bestuurshandelingen bestaat er immers in de betrokkene in kennis te stellen van de motieven van de handeling opdat hij met een kennis van zaken een verweer kan organiseren met de middelen die het recht hem aanreikt.

3. Toetsing van de bestreden beslissing aan de formele motiveringsplicht:

De motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen. Er ontbreken de werkelijke feitelijke en juridische gegevens die aan de oorsprong liggen van de beslissing.

De bestreden beslissing is niet gemotiveerd aan de voorgebrachte stukken en bevat geen correcte reden waarom het verblijf van tot machtiging werd geweigerd.

Verzoeker heeft immers een verzoek tot machtiging tot verblijf ingediend en zijn minimum verblijf van 5 jaar bewezen aan de hand van officiële stukken;

Verzoeker betwist met klem terug te zijn gekeerd naar zijn vaderland;

Verzoeker brengt van elk jaar bewijzen voor dat hij in België verbleef en nog steeds verblijft zodat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met deze stukken;

Verzoeker heeft aan zijn verzoekschrift volgende stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift destijds mbt tot machtiging tot verblijf:

- stuk 4: intake openschool 27/08/09

- stuk 5: werkgeversattest 07/09/09
- stuk 6: gelegenheidsformulier 2009 tuinbouwsector
- stuk 7: bewijs van inschrijving Open school voor volwassenen dd 28/08/02
- stuk 8: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2000
- stuk 9: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2001
- stuk 10: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2002 en 2003
- stuk 11: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2005 en 2007
- stuk 12: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2008 en 2009
- stuk 13: kopij rekeninguittreksel dexiabank 2009
- stuk 14: brief dexiabank dd 01/01/08
- stuk 15: brief dexiabank dd 16/01/02
- Stuk 16: afschrift dexiabank 02/11/01
- stuk 17: beëindiging arbeidsovereenkomst 22/10/07
- stuk 18: attest rijksdienst jaarlijkse vakantie 2008 mbt vakantiegeld 2007
- stuk 19: uittreksel wafabank Antwerpen 2003
- stuk 20: uittreksel wafabank Antwerpen 2003
- stuk 21: brief socialistische mutualiteiten februari 2002
- stuk 22: attest APRIM dd 21/08/02
- stuk 23: attest VDAB mbt inschrijving als werkzoekende dd 14/02/01
- stuk 24: bewijs van technisch werkloosheid dd 10/01/03
- stuk 25: beëindiging arbeidsovereenkomst dd 12/10/01
- stuk 26: schrijven Ministerie van Vlaamse Gemeenschap mbt afgifte werkvergunning dd 12/07/01
- stuk 27: individuele rekening 2001
- stuk 28: individuele rekening 2002
- stuk 29: loonfiche 281.10 2003
- stuk 30: individuele rekening 2003
- stuk 31: loonbrief mei 2003
- stuk 32: loonbrief januari 2003
- stuk 33: loonbrief december 2003
- stuk 34: schrijven Rijksdienst Jaarlijkse vakantie mbt vakantiegeld 2005
- stuk 35: loonbrief juni 2005
- stuk 36: loonbrief mei 2007
- stuk 37: loonbrief augustus 2008
- stuk 38: loonbrief juli 2009
- stuk 39: overzicht kleefbriefjes de voorzorg
- stuk 40: factuur IMEA CV dd 04/05/00
- stuk 41: brief vakbond dd 04/02/03
- stuk 42: factuur IMEA CV dd 20/07/01
- stuk 43: omnipas 2007
- stuk 44: kopie geheugenlijstje Gemeentekrediet
- stuk 45: attest inentingen 16/12/02
- stuk 46: kopij siskaart en bankkaart
- stuk 47: brief socialistische mutualiteiten en bevestiging betaling 10/01/03
- stuk 48: aanpassingadres in kader van vorige regularisatieprocedure

Verzoeker heeft weldegelijk aangetoond dat hij voldeed aan het minimum verblijf van 5 jaar zoals blijkt uit bovenvermelde stukken;

Ondermeer uit stuk 17 de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (...) BVBA en verzoeker op 26/10/2007, stuk 18 attest Jaarlijkse vakantiedienst mbt vakantiegeld 2008 met overzicht lonen in 2007, stuk 27 tem 34 mbt individuele rekeningen 2001, 2002 en 2003 en loonfiches, stuk 34 attest dienst Jaarlijkse vakantie mbt lonen 2004, vervolgens stukken 35 tem 38 mbt loonfiches 2005 tem 2009;

De bestreden beslissing bevat dan ook niet correcte redenen en verzoeker betwist met klem dat hij heeft gesteld op 23/10/2008 te zijn aangekomen in Harelbeke;

Dit is volledig in strijd met de voorgebrachte stukken van verzoeker;

dat verweerster dan ook ten onrechte stelt dat hij pas op 23.10.2008 teruggekeerd zou zijn uit zijn land van herkomst;

dat uit de voorliggende stukken blijkt dat verweerster had moeten vaststellen dat verzoeker minstens sinds 1999 in België verblijft en dit tot op heden;

Verzoeker heeft altijd in België verbleven en gewerkt zoals blijkt uit de stukken;

Verzoeker verwijst ook naar stuk 37 meerbepaald waarbij effectief en zonder twijfel kan bestaan dat concludant in augustus 2008 in België was zodat dit niet strookt met de beweerde aankomstverklaring van oktober 2008;

Verzoeker verwijst ook naar zijn rekeninguittreksels stuk 8 tem 13 van de periode 2000 TEM 2009;

Verweerster toont niet aan dat verzoeker België zou hebben verlaten voor meer dan 3 maanden hetgeen vereist zou zijn om niet meer te spreken van ononderbroken verblijf;

Verzoeker had stuk 37 voorgelegd waarbij bleek dat hij in augustus 2008 nog gewerkt had zodat dit dan ook niet strookt met de feitelijke en juridische toetsing door verweerster van de voorgebrachte stukken;

Gezien het vermelden van een niet correcte redenen en het ontbreken van motivering omtrent deze aangehaald een voorgebrachte stukken van verzoeker is de motiveringsplicht duidelijk geschonden;

Bijgevolg zijn artikel 2 EN 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 en 8 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is;”

2.2 De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissingen moeten duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de ontvankelijkheid doch ongegrondheid van de aanvraag wordt besloten en op grond waarvan het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven.

In de motivering van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij op 15 december 2009 een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; evenmin slaagt verzoeker erin aan te tonen dat hij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft; dat hij geen arbeidscontract voorlegt en dat de elementen van integratie niets afdoen aan het hiervoor gestelde. In de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoekers regelmatig verstreken is sedert 23 januari 2009.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering van de eerste bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht merkt de Raad op dat wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die, op aanvraag van de rechtzoekende, de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoeker stelt dat in de beslissing geen rekening is gehouden met de door hem voorgebrachte stukken. Verzoeker heeft een verblijfsduur van minimum 5 jaar bewezen aan de hand van officiële stukken. Hij betwist met klem te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst en hij betwist met klem dat hij zou hebben gesteld op 23 oktober 2008 te zijn aangekomen in Harelbeke. Verzoeker verwijst naar talrijke stukken en legt de nadruk op stuk 37 dat een loonfiche betreft voor de periode augustus

2008 en waaruit blijkt dat hij niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Verweerder stelt ten onrechte dat hij pas op 23 oktober 2008 zou zijn teruggekeerd uit zijn land van herkomst. Verzoeker stelt altijd in België te hebben verbleven en gewerkt. Verzoeker verwijst hiervoor naar stuk 37 en de rekening uittreksels van de periode 2000 tot 2009.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de voorwaarde van 'langdurig ononderbroken verblijf in België' het volgende gemotiveerd: *"Niettegenstaande dat betrokkene een geloofwaardige poging ondernomen heeft voor 18.03.2008, slaagt hij er niet in aan te tonen dat hij op 15 december 2009 een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt. Betrokkene heeft in een aankomstverklaring dd. 30.10.2008 te Harelbeke te kennen gegeven dat hij in België is aangekomen op 23.10.2008. Hieruit blijkt dat betrokkene is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en zodoende niet voldoet aan de voorwaarde om minimum 5 jaar ononderbroken in België te verblijven."*

De Raad stelt vast uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker een "aankomstverklaring" bijlage 3 op 30 oktober 2008 te Harelbeke heeft ondertekend. Uit deze aankomstverklaring blijkt dat verzoeker *"in België (is) aangekomen op 23 okt. 2008"* en dat hij werd toegelaten tot verblijf tot 22 januari 2009.

Verweerder stelt aldus terecht in de nota met opmerkingen dat: *"In tegenstelling tot wat verzoeker poogt voor te houden in zijn verzoekschrift, slaagt verzoeker er inderdaad niet in - aan de hand van de door hem toegevoegde stukken - aan te tonen dat hij sinds (meer dan) vijf jaar ononderbroken in het Rijk verblijft. Terwijl uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker op 30.10.2008 een aankomstverklaring heeft afgelegd te Harelbeke en alzo verklaard heeft dat hij in België is aangekomen op 23.10.2008."*

De Raad merkt op dat verweerder zijn beslissingen zorgvuldig dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Hij dient daarbij rekening te houden met alle elementen waarover hij kennis heeft op het ogenblik dat de beslissing wordt genomen. Verweerder heeft aldus, rekening houdende met de aankomstverklaring van 30 oktober 2008, geoordeeld dat verzoeker geen langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt. De door verzoeker ingediende stukken en in het bijzonder de loonfiche van augustus 2008, doen geen afbreuk aan de aankomstverklaring van 30 oktober 2008 waaruit blijkt dat verzoeker in België is aangekomen op 23 oktober 2008. Waar verweerder in de beslissing concludeert *"Hieruit blijkt dat betrokkene is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en zodoende niet voldoet aan de voorwaarde om minimum 5 jaar ononderbroken in België te verblijven."*, stelt de Raad vast dat verzoeker dit motief, aan de hand van de door hem ingediende stukken, niet kan weerleggen. Het motief in de beslissing dat verzoeker geen 5 jaar ononderbroken verblijf kan aantonen, is niet kennelijk onredelijk.

Verzoeker betoogt vervolgens dat verweerder niet heeft aangetoond dat hij België zou hebben verlaten voor meer dan 3 maanden, *"hetgeen vereist zou zijn om niet meer te spreken van ononderbroken verblijf"*.

De Raad merkt op dat verzoeker nalaat uiteen te zetten op basis van welke juridische grondslag meer dan drie maanden vereist is. Verweerder beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de vraag of aan verzoeker een machtiging tot verblijf kan worden toegekend. De Raad herhaalt dat hij in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. De Raad oefent een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Verweerder oordeelt dat een langdurig ononderbroken verblijf in België van minimum 5 jaar noodzakelijk is om in aanmerking te komen voor een regularisatie. Verweerder stelt vast, in overeenstemming met de stukken van het dossier, dat verzoeker geen ononderbroken verblijf kan aantonen aangezien verzoeker in België is 'aangekomen' op 23 oktober 2008. Verweerder leidt hieruit af dat verzoeker is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en zodoende een ononderbroken verblijf van minimum 5 jaar in België niet kan aantonen. Verzoeker weerlegt dit motief niet aan de hand van de door hem ingediende stukken en evenmin aan de hand van de loonfiche van augustus 2008. De Raad stelt vast dat het motief in de beslissing dat verzoeker geen ononderbroken verblijf kan aantonen omdat uit de aankomstverklaring van 30 oktober 2008 te Harelbeke blijkt dat hij in België is aangekomen op 23 oktober 2008, niet kennelijk onredelijk is.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover verweerder beschikt krachtens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 8 van de Vreemdelingenwet heeft verzoeker nagelaten uiteen te zetten op welke wijze voormeld artikel wordt geschonden door de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3 In het tweede middel voert verzoeker een onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing aan.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Dat is niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, hetgeen blijkt uit de hierna opgesomde vergissingen en fouten in de bestreden beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken;

Dat immers de beslissing die genomen werd door de Federale Overheid, dienst Binnenlandse Zaken, dienst Vreemdelingenzaken, onjuist is;

Dat het Hof van Cassatie geoordeeld heeft naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van gerechtelijke beslissingen, dat de motiveringen wezenlijke waarborg tegen de willekeur is en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd; (Cass. 12.05.1932, Pas. 1932, I, 1666).

Dat kan besloten worden dat, indien de bestuurshandelingen niet degelijk gemotiveerd werd zulks leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs van de Minister van Binnenlandse Zaken de hem voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en zijn uitspraak niet beredeneerd heeft;

Dat er in casu sprake is van een onjuist en anderzijds een manifest gebrek aan motivering in de beslissing dat er toe leidt te besluiten dat de aan de Minister van Binnenlandse Zaken voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht werden;

Dat verzoeker niet akkoord kan gaan met de motivering zoals gegeven in de bestreden beslissing van 03/09/2010;

Dat de dienst vreemdelingenzaken immers manifest ten onrechte stelt dat uit de aankomstverklaring van 30/10/2008 betrokkene zou verklaard hebben dat hij op 23/10/2008 zou zijn aangekomen te Harelbeke en dus hieruit dient besloten te worden dat verzoeker teruggekeerd is naar zijn land van herkomst;

Verzoeker betwist dit met klem en de dienst vreemdelingenzaken heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de voorgebrachte stukken van verzoeker waarbij blijkt dat verzoeker weldegelijk voldoet aan het minimum verblijf van 5 jaar en zelfs nog in augustus 2008 heeft gewerkt zodat het absoluut onjuist is te stellen dat hij pas in oktober 2008 in België zou zijn aangekomen;

Dat verzoeker opwerpt dat de opgeworpen motieven van weigeringsbeslissing ook volledig onjuist zijn;

Verzoeker heeft weldegelijk aangetoond dat hij voldeed aan het minimum verblijf van 5 jaar zoals blijkt uit bovenvermelde stukken;

Ondermeer uit stuk 17 de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (...) BVBA en verzoeker op 26/10/2007, stuk 18 attest Jaarlijkse vakantiedienst mbt vakantiegeld 2008 met overzicht linen in 2007, stuk 27 tem 34 mbt individuele rekeningen 2001, 2002 en 2003 en loonfiches, stuk 34 attest dienst Jaarlijkse vakantie mbt lonen 2004, vervolgens stukken 35 tem 38 mbt loonfiches 2005 tem 2009;

De bestreden beslissing bevat dan ook niet correcte redenen en verzoeker betwist met klem dat hij heeft gesteld op 23/10/2008 te zijn aangekomen in Harelbeke;

Dit is volledig in strijd met de voorgebrachte stukken van verzoeker;

Verzoeker heeft altijd in België verbleven en gewerkt zoals blijkt uit de stukken;

Verzoeker verwijst ook naar stuk 37 meerbepaald waarbij effectief en zonder twijfel kan bestaan dat concludant in augustus 2008 in België heeft verbleven zodat dit niet strookt met de beweerde aankomstverklaring van oktober 2008;

Verzoeker verwijst ook naar zijn rekeninguittreksels stuk 8 tem 13 van de periode 2000 TEM 2009;

Dat derhalve de bestreden beslissing onjuist is en dient vernietigd te worden gelet alle aangehaalde bovenvermelde redenen;

Dat het middel bijgevolg ernstig is;”

2.4 Waar verzoeker in het middel opwerpt dat de motieven in de beslissing onjuist zijn en dat de beslissing geen correcte redenen bevat, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met motivering en herhaalt dat hij niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Verweerder heeft geen rekening gehouden met de door hem voorgebrachte stukken waaruit blijkt dat hij in augustus 2008 nog in België heeft gewerkt zodat het onjuist is te stellen dat hij pas in oktober 2008 in België is aangekomen.

De Raad verwijst naar de bespreking onder het eerste middel en herhaalt dat uit de stukken van het dossier blijkt dat voor verzoeker een aankomstverklaring is opgesteld te Harelbeke op 30 oktober 2008. Uit de aankomstverklaring blijkt dat verzoeker in België is aangekomen op 23 oktober 2008. Deze aankomstverklaring of bijlage 3 is ondertekend door verzoeker. De stukken waarnaar verzoeker verwijst en in het bijzonder de loonfiche van augustus 2008, weerleggen bovenvermelde vaststellingen niet. Verweerder leidt uit de aankomstverklaring af dat verzoeker is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en hierdoor niet voldoet aan de voorwaarde van een langdurig ononderbroken verblijf in België van minimum 5 jaar. Verzoeker is het hiermee niet eens en gaat niet akkoord met dit motief. De Raad wijst erop dat het feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris niet volstaat om de motieven te weerleggen. De door verzoeker aangevoerde grieven en aangehaalde stukken maken geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de eerste bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt niet op onjuiste feiten. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN